

sziklás, száraz jelleg) azonban gyorsítja a regenerációt. Figyeljük, hogy a természeteshez képest mennyire csökkent le a fajsűrűség, azaz hogy mennyire vannak összekeverve az élőhely fajai, vagy éppen mennyire monodomináns foltokat alkotnak még/már. A túllegetetés, taposás (vad és emberi), erózió, szemetelés a leggyakoribb degradáló tényezők.

5-ös: Nincs ilyen.

4-es: Nem tudunk ilyet elképzelni, mert ha ennyire természetes, akkor már eldönthető, hogy milyen élőhely-kategóriához tartozik. Néhány „nagyon jó” faj alapján azonban még ne soroljunk egy állományt 4-esbe!

3-as: Fajkészlete jellegtelen, de generalista fajokban nem szegény és nem csupa gyom. Vigyázat: a hármas természetességű vegetációs foltok jelentős része besorolható természetközeli élőhelyi kategóriába!

2-es: Állományalkotó fajokban szegény, jellegtelen élőhelyi kötődésű fajokból álló, szinte csak gyomokat tartalmazó szárazgyepek.

Regenerációs potenciál: Nem értelmezzük, lásd az egyes élőhelyeknél [E-].

Irodalom: Bagi 1991b, 1997h, Baráth 1963, 1964, Bartha 1993, 2010, Bartha & Gencsi 1991, Bartha et al. 2010, Bodrogekőzy 1962b, 1982a, 1984, Borhidi 1956a, 1958a, Borhidi et al. 2007, Felföldy 1942, 1947a, Hargitai 1940, Járai-Komlódi 1958, Juhász-Nagy 1958, Kárpáti & Kárpáti 1963, Kovács 1997d, 1997e, 1997g, Magyar 1928, Malatinszky 2004, 2008, Malatinszky & Penksza 2004a, 2004b, Malatinszky et al. 2008, Mátéhé & Kovács 1962, Molnár 1997d, Molnár & Seregélyes 1997, Mucina et al. 1993, Pál 2007, Rapaics 1927, Seregélyes 1997e, 1997g, Seregélyes & Bagi 1997, Soó 1939, Szalóky & Bódis 2004, Szodfridt & Faragó 1968, Ubrizsy 1950, Zsolt 1943

Molnár Zsolt, Bagi István, Bölöni János, Kun András, Lájner Konrád, Fogarasi Péter

OD – Lágyszárú özönfajok állományai

Stands of invasive forbs

Lágyszárú évelő özönfajok (pl. aranyvessző – *Solidago*, őszirózsa – *Aster*, csicsóka – *Helianthus* spp.), valamint hínárfajok (pl. átohínár-fajok – *Elodea* spp., szemcsés békalencse – *Lemna minuta*, karolinai tündérhínár – *Cabomba caroliniana*, moszatpáfrány-fajok

– *Azolla* spp.) által uralt területek. Az özönfajok borítása nagyobb, mint 50%. Ha csak özöngyomokból és gyomokból áll, természetességi értéke 1-es, a gyepragmentumokkal, őshonos hínárfajokkal mozaikoló állományok viszont 2-es értéket kapnak. 3-as természetesség nincs a kategórián belül. Ha lehetséges, célszerű az előzőlött vegetációtípus hibrid-kategóriaként való feltüntetése.

OF – Magaskórós ruderalis gyomnövényzet

Ruderal tall-herb vegetation

Száraz, gyomos élőhelyek alapvetően magaskórós gyomnövényzete, leggyakrabban útszéleken, rézsűkön, töltéseken, roncsterületeken, vasutak mentén. Jellemzőek a libatop (*Chenopodium*), a disznóparéj (*Amaranthus*), az üröm (*Artemisia*) és a laboda (*Atriplex*) fajok, a gyalogbodza (*Sambucus ebulus*), a keserűgyökér (*Picris hieracioides*). Természetességi értéke 1-es.

OG – Taposott gyomnövényzet és ruderalis iszapnövényzet

Trampled and ruderal mud vegetation

Erős taposással zavart területek egyszintű, többnyire alacsony, elfekvő növényzete, csupasz földfelszín gyomvegetációja, valamint ruderalis iszapnövényzete. Létrejöhet állattartó telepek udvarán, itatóhelyek környékén, tartósan vízzel borított vagy degradált, bolygatott felszíneken (belvizes szántók, libalegelők, vaditatók, dagonyázó helyek, földutak, gátkoronák). Ide tartozik az egyévesek uralta, ruderalis pionír növényzet.

Jellemző fajok: madárkeserűfű (*Polygonum aviculare* agg.), kőperje (*Sclerochloa dura*), egyenyári perje (*Poa annua*), angolperje (*Lolium perenne*), nagy úti-fű (*Plantago major*), heverő tócsahúr (*Peplis portula*), kakaslábű (*Echinochloa crus-galli*). Természetességi értéke 1-es vagy ritkábban 2-es. Nem tartoznak ide a törpekákás iszapnövényzettel borított területek [11].